

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se será alcanzado o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 1: Erradicar a pobreza extrema e a fame

METAS

1. Reducir á metade a porcentaxe de persoas cuxos ingresos sexan inferiores a 1 dólar por día.
2. Reducir á metade a porcentaxe de persoas que padecen fame.

Na década dos 90, a pobreza extrema diminuíu de forma apreciable en gran parte da Asia (exceptuando a Asia occidental), máis lentamente na América Latina e non variou na África setentrional. Na África subsahariana, que xa sufría a taxa de pobreza máis elevada do mundo, a situación empeorou, de forma que millóns de persoas caeron na pobreza extrema.

Se non se introducen mudanzas significativas, a tendencia na próxima década irá no mesmo sentido. Isto é, se ollarmos as cifras globais, a meta proposta será alcanzada: a pobreza dun dólar por día no mundo diminuirá do actual 21% a 14% en 2015. Mais as cifras globais son enganosas: o elevado crecemento económico da China e da India enmascara unha realidade máis crúa: a maior parte dos países non cumprirá a meta. O último Relatorio do PNUD estima que aproximadamente 800 millóns de persoas vivirán con menos dun dólar por día e outros 1.700 millóns con menos de dous dólares diarios en 2015, cunha paisaxe moi semellante ao actual, aínda que peor: na África subsahariana, a pobreza dun dólar por día aumentará do actual 24% a 41% en 2015.

As perspectivas de cumprir a meta referida a malnutrición son mesmo menos prometedoras. Aínda que a incidencia da malnutrición diminuíu de 20% a 17% desde 1990, o crecemento da poboación compensou esta caída e, desta forma, non se alterou a cantidade de persoas que sofren malnutrición. Sería necesario duplicar o ritmo dos avances para alcanzar a meta de 2015. De se manter a tendencia actual, en 2015 haberá cerca de 670 millóns de persoas afectadas pola malnutrición, 230 millóns máis das previstas se se cumprirá a meta. Case o 60% deste déficit corresponde á África subsahariana.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se será alcanzado o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 2: Obter o ensino primario universal

META

3. Velar porque, para o ano 2015, os niños e as nenas de todo o mundo poidan finalizar o ciclo completo do ensino primario.

Neste terreo, rexistráronse avances, mais estes son lentos e, máis unha vez, desiguais. A África subsahariana progresou, porén, máis dun terzo das crianzas aínda está sen escolarizar. A Asia meridional, Oceanía e Asia occidental tamén están atrasadas, con aproximadamente un 20% das crianzas sen escolarizar.

Se nada variar o rumbo actual, a meta de educación primaria universal non se cumprirá até polo menos un decenio máis do acordado. En 2015, haberá 47 millóns de crianzas que non van á escola, 19 millóns deles na África subsahariana.

Nunha perspectiva menos global, 46 países están a retroceder ou non cumprirán a meta até despois de 2040. Estes países representan uns 23 millóns dos 110 millóns de crianzas que neste momento non van á escola nos países do Sur.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se será alcanzado o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 3: Promover a igualdade entre os xéneros e a autonomía da muller

META

4. Eliminar as desigualdades entre os xéneros no ensino primario e secundario, preferiblemente para o ano 2005, e en todos os niveis do ensino antes do final de 2015.

Nos países máis empobrecidos, con menos instalacións escolares e baixos niveis totais de matriculación, é frecuente que as familias deban optar entre escolarizar as nenas ou os nenos; normalmente son as nenas as que levan as de perder.

As metas dos ODM para igualdade de xénero na educación primaria e secundaria, que hipoteticamente serían alcanzadas no ano 2005, non se cumpriron. No caso de se teren alcanzado, hoxe habería 14 millóns máis de nenas escola primaria, 6 millóns delas na India e no Paquistán e outros 4 millóns na África subsahariana. As proxeccións de tendencias non son optimistas. En 2015, o déficit da meta no relativo á paridade de xénero equivalerá a 6 millóns de nenas fóra da escola, e a maior parte delas residirá na África subsahariana. En corenta e un países —que corresponden a 20 millóns das nenas que hoxe non van á escola— a fenda de xénero está a profundarse ou está a estreitarse tan lentamente que a igualdade non será alcanzada até o ano 2040.

Evidentemente, a desigualdade de xénero non se reduce á escolarización. As investigacións realizadas en moitos países revelan aspectos máis vastos da desigualdade de xénero, moi arraigados nas actitudes e nas prácticas culturais, que deterioran o valor da educación das crianzas. Pola súa natureza, os avances nestas áreas son máis difíciles de seguir, aínda que sexan de importancia decisiva.

Na maior parte do mundo, o acceso das mulleres aos postos de traballo remunerados é menor que o dos homes. En todas as rexións do chamado mundo en desenvolvemento, obtivéronse certos progresos, mais as mulleres da Asia meridional, Asia occidental e África setentrional continúan a ocupar unicamente o 20% dos postos de traballo remunerados nos sectores non agrícolas.

No fogar, as mulleres realizan a maior parte das tarefas, traballo que tampouco é remunerado, acostuma estar mal valorado e non se reflicte nas estatísticas nacionais de produción.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se se alcanzará o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 4: Reducir a mortalidade infantil

META

- 5. Reducir en dúas terceiras partes, entre 1990 e 2015, a mortalidade das crianzas menores de 5 anos.

En 1960, máis dun en cada cinco crianzas das rexións en desenvolvemento morrían antes de facer os 5 anos. En 1990, esa taxa reducírase a un en cada dez. Eses progresos permitiron ter a esperanza de que a mortalidade de crianzas menores de 5 anos puidese reducirse noutros dous terzos a máis tardar en 2015. Mais os avances perderon impulso no decenio de 1990. A África setentrional, América Latina, o Caribe e Asia do SO son as únicas rexións en que se mantivo o ritmo de progreso. Nestas rexións, grazas ao crecemento económico, a unha mellor nutrición e ao acceso á atención médica, mellorou a taxa de supervivencia das crianzas. Porén, os promedios rexionais non revelan as diferenzas existentes entre os países nin as disparidades dos grupos socioeconómicos.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se se alcanzará o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 5: Mellorar a saúde materna

META

- 6. Reducir, entre 1990 e 2015, a mortalidade materna en tres cuartas partes.

En 2000, o risco medio de morte durante o embarazo ou o parto no conxunto dos países do Sur foi de 450 mulleres en cada 100.000 bebés nados vivos. As mulleres dos países con elevadas taxas de natalidade enfróntanse a este risco repetidas veces. Por tanto, o risco de morrer durante un embarazo ou parto ao longo de toda unha vida afecta unha en cada 16 mulleres na África subsahariana, en comparación cunha en cada 3.800 mulleres no Norte. Ese risco ao longo de toda a vida podería reducirse de xeito significativo se as mulleres dispuxesen dos servizos de planificación familiar que desexan. Unha vez que unha muller ficou grávida, é esencial que dispoña dunha boa atención médica e de acceso a centros de atención xinecolóxica de emerxencia en caso de apareceren complicacións inesperadas.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se se alcanzará o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 6: Combater o vih/sida, o paludismo e outras doenzas

METAS

7. Ter detido e comezado a reducir, para o ano 2015, a propagación da VIH-SIDA
8. Ter detido e comezado a reducir, para o ano 2015, a incidencia do paludismo e doutras doenzas graves.

En 2004, ao nivel mundial, infectáronse co VIH 4,9 millóns de persoas e morreron 3,1 millóns. O VIH propágase coa maior rapidez nos países europeos da CEI e nalgúns partes da Asia.

O paludismo é endémico en moitos dos países máis pobres do mundo e afecta entre 350 e 500 millóns de persoas por ano. O 90% do millón de mortes que causa cada ano o paludismo ocorre na África subsahariana. As mulleres embarazadas e os fetos son particularmente vulnerables á doenza, que é unha das causas principais do peso baixo ao nacer, de anemia e da morte entre as crianzas de até un ano de idade. Só na África subsahariana, máis de 2.000 crianzas morren diariamente por causa do paludismo. As crianzas que sobreviven sofren secuelas, como episodios de febre e anemia, que prexudican o seu desenvolvemento mental e físico. O paludismo pode ter un efecto de debilitación tamén nos adultos, que a miúdo se ven obrigados a abandonar os seus labores durante días e mesmo semanas.

Recursos Actividades

Avances e retrocesos

Cada Obxectivo contén unha ou máis Metas (obxectivos máis concretos) que permiten, xunto a uns indicadores socioeconómicos, medir se se alcanzará o ODM no prazo de dez anos (2015).

OBXECTIVO 7: Garantir a sustentabilidade do medio ambiente

METAS

- 9. Incorporar os principios do desenvolvemento sustentable nas políticas e nos programas nacionais e investir a perda de recursos do medio ambiente.
- 10. Reducir á metade, para o ano 2015, a porcentaxe de persoas que carezan de acceso sustentable á auga potable
- 11. Ter mellorado considerablemente, para o ano 2020, a vida de polo menos 100 millóns de habitantes de guetos.

Están a facerse progresos na eficiencia enerxética e no acceso a combustibles e tecnoloxías limpos. Non obstante, a transferencia destas novas tecnoloxías aos países en desenvolvemento, onde aumentan a un ritmo acelerado as necesidades de enerxía, non é suficientemente rápida.

Nos países en desenvolvemento, a falta de combustibles “limpos” afecta directamente os fogares das zonas rurais que dependen da leña, do esterco, dos residuos das colleitas e do carbón para a cociña e a calefacción. A contaminación do ar en lugares pechados que provocan estes combustibles causa máis de 1,6 millóns de mortes por ano, principalmente entre as mulleres e as crianzas.

Os avances no acceso á auga e ao saneamento terán un forte efecto nas taxas de mortalidade infantil. Porén, a nosa análise de tendencias indica que non se cumprirá a meta de reducir á metade a porcentaxe de persoas que carecen de acceso sustentable a mellores fontes de auga potable por unha marxe aproximada de 210 millóns de persoas e, en 2015, outros dous millóns tampouco terán aínda acceso a mellores fontes de saneamento. A maior parte deste déficit estará na África subsahariana.

Na Asia meridional, Asia oriental e África subsahariana xuntas viven máis de tres cuartas partes dos habitantes dos guetos. Na maior parte das rexións, os países están a tratar de proporcionar alternativas á formación de guetos, mais debido á rápida expansión das poboacións urbanas, o número de habitantes de guetos está a aumentar en todas as rexións en desenvolvemento, salvo na África setentrional.